

РАЙ – ДЕРЕВО
(СОЛОДКА ЧЕРЕШНЯ)

ВІРА ВОВК

Ріо-де-Жанейро

2018

Обкладинка: ВВ

Авторка послуговується правописом

Г.Голоскевича

Усі права застережені

ДИКИЙ ОСТРІВ

Я – твій дикий острів.

Ти бичуєш мої пальми й мурахоїди,
Дюни й замки термітів
Від сутінку до світанку
Прибоями й відчалами
В постійному чергуванні.

Заливаєш мій берег
Солоними пінами,
Круторогими мушлями.

Ти – моє щедre пекло,
Я – твій утрачений рай.

РАЙ-ДЕРЕВО

Я посадила рай-дерево
На безгомінню;

Зезеленіло, зашуміло,
Надягло китяги.

Уночі місяць бродить
По його гіллю,
Удень три янголи тримають
Над ним корону.

Рай-дерево гойдає гнізда
Херувимів.

З гуцульської амфори
На нього сипле роси сам Господь.

ІГДРАЗІЛЬ

Ти нагодувала мене черешнями
У бабиному саду й перетворила
У птаху-співця дивовижних баляд
Про смертоносного ящура,
Який пожирає пташат
У моєму гнізді.

На останній з гілок
Горіховою лушпиною
Борвій хитає гніздом
Над зловіщими бурунами,
З яких виринають
Акули й іхтіозаври.

О Ігдразіль! Будь знову черешнею,
Щоб я могла заспівати
Мадриґали й серенади
В кучерявому листю!

REGINA NOCTIS

Місяць срібними пальцями
Розтулює келих
Королеви єдиної ночі.

Левітує чорний метелик,
Тюльпан замкнув рубінову чашу,
По ґзимсах бальконів
Ходять навшпиньки сни.

ВОГНЕННИЙ МАК

Сизокрилий сокіл
Безупину кружляє
Над царством ялиць і смерек.

Купаю очі в цілющих росах,
Розстелю пісню на сіножать
Десь у Тюдові, чи в Соколівці.

Щоб пісня стала рядом весільним,
Під звук сопілки з вербної гілки,
Запалюю ватру – вогненний мак.

НЕБЕСНІ ПОРОГИ

Підемо на Верховину
Услід за рвучким потоком,
Де з берегів звисають
Китяги незабудьок,
До джерела зі скелі
Скупати мандрівну душу.

За соколиним летом
Над гражди та полонини знімемося
Аж до небесних порогів
Застукати в браму Святого Петра.

А відчинить її сам Спаситель.

СОЛОДКА ЧЕРЕШНЯ

Заки здаля гудуть
Тамбурини та флейти,
Викорінімо дичку в саду
Й посадимо на її місці
Солодку черешню.

Поки не згасне сонце,
Стопимо нашого малого божка,
Щоб вирізьбити з його золота
З узором кривого танцю
Вівтарну чашу.

ВІЧНЕ

Не жалій за літом, що згасло,
Що пов'яли зелені трави,
Не дивися вслід за лелеками,
Які відлетіли.

Шепоти серед ночі –
Це тільки шемори листя,
Яке незадовго полине
На крилах борвія.

Залиш собі те, що не половіє,
Не відлітає, не в'яне.

Господь у руках тримає
Яблуко Спаса.

ВИШИВАНА ХМАРИНКА

Хмаринка народилася з поезії
Химерним єством,
Бо доля хмаринок –
Снуватися бабиним літом,
Розвіватися в вітрі,
Сльозою канути в океан.

Залишиться спогад:
Була колись Хмаринка
На вічність однієї хвилини,
Як сказав раз поет.

ПІСНЯ СИРЕНИ

Тиха пісня Сирени
Мотається в місячне павутиння,
Слухає зачарований океан.

Вже стільки тисячоліть
Несе на пінистім хребті,
І та пісня завжди нова.

Слухають небесні світила,
Роздумуючи віками,
Для кого та пісня прядеться.

ДО ЯНГОЛА

Я замоталася
У трави на кручі,
В очерети й ожинники,
У місячне павутиння,
Що чаклунською силою
Тримають мене при землі.

Дозволь, мій янголе,
В подуві леготу
Бабиним літом
Знятись до зоряних світів,
Де мій дім і моя держава.

ТРАПЕЗА

Не напою тебе вином зі своєї сулії,
Доки не закличуть нас до трапези;
Треба прийти у святковій одежі,
Що подвійним хрестиком вишита.

Треба лишити все впорядковане:
Дім і подвір'я, грядку й розсаду,
І Огородник нам подарує
В небеснім саду нетлінну троянду.

СОЛОМ'ЯНА ЗІРКА

До мене завжди придуть у гості
Вертеп з ялинкою в пишній одежі
З малим Ісусом у пеленах,
Давнє проміння рідного свята,
Туга за дивом мого життя...

Буду самотня серед народу,
Колядувати сама собі
В багатозорій небесній ночі
І солом'яною зіркою стану
Перед Ісусом на деревці.

БЕНКЕТ ЛІТА

Небо пере білизну в морі,
Стелиться павами сад,
І Ораторія Різдва
Возноситься в блават.

Посеред тіней помаранч
Літо готує бенкет
І прикладає до губ повну чару
Без жалів і без скорбот.

Випити повний пінистий келих –
Марення білого дня...
Синій метелик угорі мерехтить,
У блаженство кане душа.

МОЛИТВА ДО СВЯТОГО МИКОЛАЯ

Святий Миколаю,
Принеси мені з високих небес
Єдиний дарунок,
Що не половіє, не в'яне,
Не кришиться й не никне,
Як папороті морозу на шибі.

Усе, що минає,
Не напоїть, не нагодує,
Не стане зерном
І не розквітне рай-деревом
У Господнім зеленім саду.

КАПЛИЧКА НА РОЗДОРІЖЖЮ

Мене не прикрило
Золоте полум'я осени
І срібні кучері місяця
Не правлять мені за подушку.

Журавлині ключі
Замкнули мої уста,
І ластівки понесли
Мої очі зі собою в вирій.

Я співаю подумки
Пісню, що вже відбреніла,
Я шукаю в зірчастім снігу
Свою стежку з дитинства,
Щоб босоніж побігти
До каплички на роздоріжжю,
Що перенеслася вже
До іншого царства.

МОТЕТИ

Сьогодні мені розкрилася
Книга грегоріанських хоралів
У квадратній нотації.

Загоріли ілюмінури
На тлі пергамену
У далекій чернечій келії,

Де небесні янголи
На подіб'я гірлянд обтулюють
Богородицю й Сина.

НАВЕЧІР'Я НОВОГО РОКУ

Не буду нічого просити.
Це година подяки
За любов, що огортає мене
Від світу до світу.

Ніхто не зражує
Усіх леготів серед спеки,
Пташиного співу в тиші,
Очисного болю й потіхи.

А як просити, то прощення
За все недоцінене,
Все недостраждане,
Все недолюблене
Серед Твоїх благодатей.

РОЖЕВІ ТРОЯНДИ

Рожеві твоєнди-
Кадильниці пахощів,
З пелюстками в росах
З амфори янгола
Для спраглого серця.

Рожеві троянди
З Господнього саду
В росах-сльозиинах
На кожній пелюстці,
Що були червоні, як кров...

МІСТИЧНА ТРОЯНДА

Нині у Всесвіті розцвітає
Містична троянда,
Розкриймо наше убоге серце
На привітання.

Хай розсипаються співу намиста-
Червоні коралі,
Містична троянда в пелюстках затопить
Усі наші болі.

Вплетімося в ангельські хороводи,
В гірлянди сузір'їв,
Будьмо частиною вічної радості
В минальній стихії.

НИНІ І ЗАВТРА

Нині ще ходжу над перевалом
Ниткою павутиння,
Нині читаю ще свій Часослов
На сторінці мигдалю.

Завтра вітер порве павутиння,
Що було мені кладкою,
І розсіє листя мигдалю
По білому світу.

Заспівай тоді пісню. Пісня не гине
В далекій далі.

ЧАРА ЛЮБОВИ

Дай мені чару своєї любови,
Бо вічно спрагла моя душа.
Може, розквітне подвійнобарвно
Темнозелений кущ манака́,

Може, зі скелі хлипнуть джерела,
Може, до Мекки дійде караван,
Може налеться, мов кров, червоне
Вічно-зелене вино життя.

З'ЯВА

Коли я йшла до лісу годувати сарн,
Зустріла на стежці жінку
З очима, що бачили кожен кремінчик
На дні моєї криниці.

Ми усміхнулися одна одній.

Коли пройшла, я зрозуміла:
То була Гошівська Богородиця,
Яка на зустріч мені
Зійшла з ікони.

СТЕЖКА

Не заплітайся в бабине літо
В місячне павутиння,
Як твою стежку
Обіймає розхідник!

Стежки розбігаються
По широкому світу
Й невідомо, на яким перехрестю –
Призначена доля.

МАЛЮНОК ВЕЧОРА

Загорни мене
В малюнок вечора
На тлі рожевого моря,

Хай предвічна краса
Наповнить по вінця
Мою душу,

Щоб стати частю
Вселенного дива
Тепер і завжди.

КВІТИ ЧЕРВОНІ, ЯК КРОВ

Червоне, як кров, цвіте дерево еспатодії,
Червоні, як кров, квітнуть на бальконі
іксори,
І ягоди куща мульонгú червоні, як кров.

Колись принеси мені
До голубника собору в Ріо-де-Жанейро,
Де нема квітів,
Червону, як кров, уявну троянду.

ПЕРЕД РОЗП'ЯТТЯМ

Дай записати в розгорненій книзі ласки
Свої три бажання.

Ти не відмовиш тій,

Хто навколішках перед Твоїм Розп'яттям

Ревно благає:

Нагодуй мене ягодною, що не гіркне,

Запали мої очі світлом, що не гасне,

Наповни мене піснею, що не вмирає.

ДО ХРИСТА НА ГОРІ КОРКОВАДО

Я плакатиму під Твоєю статуєю,
Цілуватиму стигми над Твоєю горою,
Каючися з минулого й прийдешнього,
Бо Ти сам зліпив мене крихкою амфорою.

Не дай їй розбитися об Твої скелі,
Не дозволь черепкам потонути у хвилях,
Бо я вічно Твоя – свята чи гріховна.

Відчини своє серце – останню оселю.

НЕЗАБУДЬКА

Ти сієш полум'яний мак,
Що облітає, заки стане ніч,
На вигоріле поле.

Минальні бакханалії стихії –
Дари вогню.

Пошли

Єдину незабудьку
При березі струмка, що відпливає
В океан.

ПРИЗНАЧЕННЯ

Я завжди в дорозі до Джайпура
На свято квітів,
Я завжди в погоні за рай-птицею,
Що зникає в пралісі.

Я постійно шукаю того обличчя,
Яке не існує
І безупинно слухаю пісні,
Що відбреніла...

ЧЕРВОНА КАЛИНА

Ти гріховна, але записана
У святу Євангелію,
І твоє майбутнє – над хмарами,
Не в геєнні.

Тую до серця твої китяги –
Дорогоцінне намисто –
І квітчаюся ними, мов наречена
У дорозі до церкви.

ЛЕЛЕКА

Неначе стовпник, у своїм гнізді
Роздумуючи про безправ'я долі
Стоїть лелека на одній нозі.

Летітиме понад моря далекі,
Аби дожити знову до весни
Крізь блискавиці, вітровії, спеки.

Бо треба, хочби на єдиному крилі,
Літати рік у рік, щоб пережити,
Відчувши серце чорної землі.

ГОСТИНА
(ДЛЯ Т.К.)

Лінії на долонях заповідають,
Що колись поруч сидітимемо
На веретою покритій лавці
При тесаному столі
З повними полумисками
У гостях Господа нашого Йсуса Христа,
Де ангели в вишиванім платтю і зґардах
Щедро роздаватимуть бриндзу
До запашної кулеші
На мальовані тарілки Цвілика.

ЗАВДАННЯ

Мені треба вийти з печери
І по стовбурі поваленої смереки
Перейти над водоспадом
На другий берег.

Мене не можуть затримувати
Печерні скарби, дідизна опришків,
Коли йдеться про те, аби зі скелі
Зріти схід сонця над полонинами.

ГОРИСТИЙ ПЛАЙ

Мій плай – гористий,
Мандрівникові низин недоступний.

Він веде понад водоспади
По зваленій громом ялиці,
По скелі, розписаній мохами.

Обабіч зяють провалля,
Де відьми домують,
І грозять каменоломи –
Там кубляться змії.

Я хочу узріти схід сонця
Над кронами своєї дідизни
Пісень, казок і поезії.

ПАСІЯНС

Срібнокоса зоря
Заглядає крізь вікно до світлиці,
Чи я впоралася з ділами дня,
Чи відмовила вже вечірню молитву
Й розстеляю тепер на столі
Свій улюблений пасіянс.

Наливають світлицю пахощі,
Фіялково-білого цвіту,
А під бальконом цикади в акаціях
Настроюють на серенаду скрипки.

ПОМАРАНЧІ

У тебе яблуні порозцвітали,
А в мене осеніють помаранчі.
Я залишаю спогади сумні
Для вітровію в золотому сьайві

Я знаю: дозрівання помаранч –
Це час, благословенний на поеми,
Що вічно творчим, вічно молодим
Золотолистя на дорогу стелить.

ПЕЛЮСТКИ

Не засипуй пелюстками, вітре!
Не замануй у гай слухати солов'я
І воскрешати закопані думи!

Я в полоні далекого лету,
Наді мною ще тільки зірниця,
Що провадить у сад,
Де яблуні не відцвітають
І не гублять пелюсток.

.

ВІЧНОЦВІТУЧА ЯБЛУНЯ

Є вічноцвітуча яблуня,
Де Господь готує трапезу
І де вибранці споживають манну
Цвіту яблуні з уст коханої.

Може ця думка,
Наче поезія, музика чи малярство, –
Жайворон вічності.

ВІЧНА ЛАСКА

Усе поступово забирає життя
Крім турбот про денні потреби,
Та все ж, – білі хмари небесами пливуть,
Та все ж у повітрі хорали...

Ще іксора дарує червоні коралі,
А сонце – цілунки несмілі,
Вічна пісня здаля тріпоче крилом,
Вічна ласка вечірнього неба.

ГОЛУБА ОРХІДЕЯ

Вона з'вилася серед негод,
Корінням шукала тверді
І бур'яном зазеленіла
Від блискавиць і сльоти.

У глибокому пралісі,
Де папуги й мурахоїди,
Світлякам на диво розквітла
Голуба орхідея.

САМОТНІСТЬ

Пригорни мене, самотносте,
Завжди вірна подруго!
Відлітають у вирій мрії,
Щоб не повертатися.

Уже розцвітає магнолія,
Уже червоніє вечір,
На небі сходить містерія,
Як повна чара.

Ява це – тільки уява,
Мережка бажань і спогадів,
Що розвіваються вранці
На срібні роси.

ВИБРАНЦІ

Хтось уміє читати
Неписаний лист перед сходом сонця,
Хтось може тримати в душі
Нездійснені мрії.

Простір і час – неіснуючий фактор,
Для того, кому призначена вічність
Любовного свята.

РІЧКА

Я знаю ім'я твоєї річки,
Я відчитала його після заходу сонця,
Коли узріла на його хвилі
Червонолицю місячну повню.

Є назви, які відчитуєш навіть
Із заплющеними зіницями.
Цей дар дістається по заході сонця
Чарівницям, магам, поетам.

ЛІС

Мій буковий ліс
Тягнувся по горбах
Над Черемошем,
Де в кучерях зілля
Ведмідь ласував малини
Й сміявся в кулак
З дурних дівок, що з переляку
Кидали наповнені кошики
Й утікали, гейби від легіня,
Що на них ласий.

Осіллю ліс горів
Багрецем і золотом,
Розказував про опришків,
Про Арідника і Довбуша.

Мені рідний далекий ліс
Буковий, яличний, смерековий...

А мене огортає праліс,
Де домують повір'я
З дивоптицями, орхідеями,
Таємницями й чарами.

ПІЗНЄ ДИТИОНСТВО

Я повертаюся в дитинство,
Ява – не дійсна вже мені.
На небі сходить помаранча
Й воркоче янгол при вікні.

Снуються мрії з чоколяди
І день – без визначних занять.
Беру ведмедика до ліжка
І тону в благодать.

ЗАПИТАННЯ

Чи кожне кохання приречене,
Наче тайфун чи мусон,
Опісля розвіватися леготом?

Чи завжди пламенна лява
Обертається смирно
В плодючу землю під засів?

Я вірю у вічне кохання:
В божественну Беатріче,
У Тадж-Магаль і Джоконду.

ДВІ КРАЇНИ

Ти дорога мені, країно:
Високе каміння над морем,
Мальовані кахлі старих соборів,
Сум карнавального самби,
Вілла-Лобос і Портінарі...

Але моє серце навіки печуть
Чорнозем, налитий кров'ю
І серед янгольських пісень
Забуті цвинтарища
Й ікони що дивляться вглиб.

ТРИ ЗІРКИ

* * *

Як уранці мене закличеш,
І я не відгукнуся,
Подумай, що я на базарі
За помаранчами.

Як за дня застукаєш у двері,
Й ніхто не відчинить,
Подумай, що я в церкві
Молюсь на розарію.

Коли ввечорі не побачиш
Світла в моєму вікні,
Подумай, що я пішла
По цвіт папороті в темному лісі.

ЗМІСТ:

- 3 – ДИКИЙ ОСТРІВ
- 4 – РАЙ-ДЕРЕВО
- 5 – ІГДРАЗІЛ
- 6 – REGINA NOCTIS
- 7 – ВОГНЕННИЙ МАК
- 8 – НЕБЕСНІ ПОРОГИ
- 9 – СОЛОДКА ЧЕРЕШНЯ
- 10 – ВІЧНЕ
- 11 – ВИШИВАНА ХМАРИНКА
- 12 – ПІСНЯ СИРЕНИ
- 13 – ДО ЯНГОЛА
- 14 – ТРАПЕЗА
- 15 – СОЛОМ'ЯНА ЗІРКА
- 16 – БЕНКЕТ ЛІТА
- 17 – МОЛИТВА ДО СВЯТОГО МИКОЛАЯ
- 18 – КАПЛИЧКА НА РОЗДОРІЖЖЮ
- 19 – МОТЕТИ
- 20 – НАВЕЧІР'Я НОВОГО РОКУ
- 21 – РОЖЕВІ ТРОЯНДИ
- 22 – МІСТИЧНА ТРОЯНДА
- 23 – НИНІ І ЗАВТРА
- 24 – ЧАРА ЛЮБОВИ
- 25 – З'ЯВА
- 26 – СТЕЖКА

- 27 – МАЛЮНОК ВЕЧОРА
- 28 – КВІТИ ЧЕРВОНІ, ЯК КРОВ
- 29 – ПЕРЕД РОЗП'ЯТТЯМ
- 30 – ДО ХРИСТА НА ГОРІ КОРКОВАДО
- 31 – САД
- 32 – НЕЗАБУДЬКА
- 33 – ПРИЗНАЧЕННЯ
- 34 – ЧЕРВОНА КАЛИНА
- 35 – ЛЕЛЕКА
- 36 – ГОСТИНА
- 37 – ЗАВДАННЯ
- 38 – ГОРИСТИЙ ПЛАЙ
- 39 – ПАСІЯНС
- 40 – ПОМАРАНЧІ
- 41 – ПЕЛЮСТКИ
- 42 – ВІЧНОЦВІТУЧА ЯБЛУНЯ
- 43 – ВІЧНА ЛАСКА
- 44 – ГОЛУБА ОРХІДЕЯ
- 45 – САМОТНІСТЬ
- 46 – ВИБРАНЦІ
- 47 – РІЧКА
- 48 – ЛІС
- 49 – ПІЗНЕ ДИТИНСТВО
- 50 – ЗАПИТАННЯ
- 51 – ДВІ КРАЇНИ
- 52 – ТРИ ЗІРКИ